

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.777 van 22 januari 2002
in de zaak A. 98.198/XII-2872.**

In zake : de NV ISS Servisystem BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. DE WOLF,
kantoor houdende te MAARKEDAL,
Etikhovestraat 6

tegen :

de Universitaire Instelling ANTWERPEN die optreedt voor het
Universitair Ziekenhuis ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

tussenkommende partij :

de BVBA MILO SCHOONMAAK,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. ENGELS en W. SLOSSE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV ISS Servisystem BELGIUM NV op 15 januari 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 december 2000 waarbij het directiecomité van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen van de Universitaire Instelling Antwerpen heeft beslist om een overheidsopdracht betreffende de schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval van het Universitair Ziekenhuis te gunnen aan de BVBA MILO SCHOONMAAK;

Gelet op het arrest nr. 91.698 van 19 december 2000 van de Raad van State waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen;

Gelet op het arrest nr. 93.677 van 1 maart 2001 van de Raad van State waarbij het verzoek tot intrekking van het voornoemde arrest nr. 91.698 wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 19 februari 2001;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2001 die de tussenkomst van de BVBA MILO SCHOONMAAK toelaat;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 26 juni 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 27 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DE WOLF, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat W. SLOSSE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak :

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering de volgende zijn :

1.1. Het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, dat deel uitmaakt van de Universitaire Instelling Antwerpen, verwerende partij, richt een beperkte offerte-aanvraag in betreffende een aanneming van diensten met als voorwerp :

- "- de schoonmaak van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, van de afdeling Low-Care te Hemiksem en van het huis in de Drie Eikenstraat te Edegem;
- het verwijderen van het vuil linnen en afval van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen en voeren naar een tussenopslag".

1.2. In het toepasselijke bestek UZA/AD/00.054 wordt onder meer bepaald hetgeen volgt :

"III. ADMINISTRATIEVE BEPALINGEN

4. Keuze van de offerte

4.1. De inschrijvingen worden vergeleken volgens de hierna opgesomde en in volgorde van belangrijkheid aangegeven gunningscriteria :

- functionele en technische kwaliteiten van het voorgestelde onderhoudsprogramma
 - functionele en technische kwaliteiten van de voorgestelde materialen
 - prijs
 - referenties
 - ISO en ABSU
- (...)

IV. BIJZONDER LASTENCOHIER

2. Prijsopgave en prijsherziening

2.1. Prijsopgave

De prijsopgave dient in 7 delen opgegeven te worden :

Lot 1 : hospitaalblok

Lot 2 : medisch-technisch blok

Lot 3 : buitenwerken

Lot 4 : gordijnen

Lot 5 : verwijderen van vuil linnen en afval

Lot 6 : toezicht en opleiding

Lot 7 : werken in opdracht en regie uit te voeren.

Bij de prijsbieding zal eveneens een prijs per sublot opgegeven worden met als basis de beschrijving der werken.

(...)

Er wordt gevraagd voor elk van de loten en subloten een globale prijs per maand op te geven en tevens het aantal te presteren uren per lot of sublot/maand of per prestatie".

1.3. De drie kandidaat-inschrijvers worden alle drie geselecteerd : het betreft de NV LAURENTY, de NV ISS Servisystem Belgium, te dezen verzoekende partij, en de BVBA MILO SCHOONMAAK, te dezen tussenkomende partij.

1.4. In de inschrijvingen vullen de verzoekende en de tussenkomende partij in de meetstaat geen prijzen in voor LOT 1/Hospitaalblok, sublot 15 ("Schoonmaak na ontslag patiënt").

In de beschrijving van sublot 15 stelt het bestek (blz. 33) :

"De schoonmaak van kamer en/of bed na ontslag van de patiënt zal per opdracht in regie-uren uitgevoerd worden. Op te geven prijs per uur regiewerk op werkdag, zaterdag of zondag, in lot 7".

In haar "Lijst Personeelsleden-Uren-pakket-taken" maakt de tussenkomende partij in haar inschrijving bij dat sublot 15 wel melding van "5 personen van 7.00 tot 22.00".

De verzoekende partij heeft in de overeenstemmende lijst voor die post in haar inschrijving niets ingevuld.

Met een telefaxbericht wordt op 17 oktober 2000 vanwege het Universitair Ziekenhuis aan de tussenkomende partij gevraagd hetgeen volgt :

"Na verdere analyse van uw offerte in combinatie met de huidige afspraken, stellen wij ons de vraag of er in de bieding is rekening gehouden met de huidige regeling betreffende 'kamers en bedden'. Namelijk dat de eerste twee kamers per dienst door de dagelijkse schoonmaakdienst worden uitgevoerd en bijgevolg niet dienen te worden meegeteld in de regieuren.

Gelieve hierover enige verduidelijking te willen verschaffen".

1.5. De tussenkomende partij antwoordt bij brief van 18 oktober 2000 :

"In de nieuwe prijsofferte werd inderdaad voorzien om de eerste twee kamers voor 'Kamers en Bedden' door de gewone schoonmaakdienst uit te laten voeren en deze dus niet in regie te factureren.

Omdat een aantal jaren geleden door het UZA beslist werd om de opdrachten in regie te beperken wegens budgettaire redenen werd ons gevraagd om een voorstel te doen.

In gezamenlijk overleg werd dan beslist om de schoonmaak van de afdeling te optimaliseren en de eerste twee kamers voor 'Kamers en Bedden' door de gewone schoonmaakdienst uit te laten voeren.

De tijden voor de schoonmaak bedragen ongeveer :
voor een meer-persoonskamer : 12'

voor een éénpersoonskamer : 20'

We berekenen ongeveer 25' per dag (dit is een gemiddelde van grote en kleine kamers door elkaar)

Werkdagen

25' x 16 afdelingen = 400' minuten per dag = 6,66 uur per dag.

De 6,66 uur per dag ronden we naar beneden af tot 5 uur per dag om eventuele overschattingen uit te schakelen.

5 uur per dag x 21,67 werkdagen =

108 uur x 750,-/uur =

81.000,-

Op zaterdag berekenen we 4 uur =

4 uur x 4,33 weken = 17,32 x 938,-/uur =

16.246,-

Op zondag berekenen we 2 uur =

2 uur x 4,33 weken = 8,66 x 1.500,-/uur =

12.990,-

110.236,-

+ BTW 23.150,-

133.386,-

Dit betekent uiteindelijk een besparing van 133.386 per maand x 12 maanden = 1.600.632,- per jaar".

1.6. Op 23 oktober 2000 beslist het directiecomité van het Universitair Ziekenhuis luidens zijn notulen hetgeen volgt :

"(...)

De firma LAURENTY heeft veruit de laagste totale aanbieding geformuleerd, de aanbiedingen van de firma's ISS en Milo zijn quasi gelijk. Deze eerste benadering moet echter sterk gerelativeerd worden : de firma LAURENTY presteert $\pm$ 14 % minder uren dan beide andere firma's.

(...)

Het D.C. is dan ook van oordeel dat de offerte van Laurenty niet kan weerhouden worden, omwille van zijn reëel hogere uurtarief en hoofdzakelijk omwille van het duidelijk minder aantal uren dat dit bedrijf presteert. Er wordt bovendien opgemerkt dat het gevaar bestaat dat een tekort aan uren achteraf zou gerecupereerd worden via het lot regie-uren.

De biedingen van de firma's Milo en ISS liggen voor wat de vaste loten en subloten betreft (ongeveer 75 % van de waarde van het contract) quasi gelijk : er is een verschil van ongeveer 1,48 % in het voordeel van ISS. Milo presteert per maand echter $\pm$ 22 uren ($\pm$ 0,25 %) meer dan ISS. Beide firma's hebben een goed dossier ingediend en voldoen aan alle in het lastenboek gestelde criteria.

Voor de werken in regie uit te voeren, zijn eveneens geen grote verschillen vast te stellen : beide firma's hanteren hetzelfde uurtarief voor regiewerken tijdens de week, voor zaterdagen en zondagen is er een licht verschil in uurtarief tussen beide bedrijven in het voordeel van ISS. Bij de bieding van Milo is echter in de forfaitaire prijs voor Lot 1 reeds een urenpakket begrepen voor 'Kamers en Bedden' (de eindschoonmaak van de eerste twee kamers in de gebanaliseerde verpleegeenheden). Wanneer dit gegeven in de vergelijking wordt verwerkt, is de bieding voor regiewerk van Milo ongeveer 4 % voordeliger dan deze van ISS.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat er praktisch geen verschil tussen beide biedingen bestaat. De totale kost/jaar zal echter, op basis van simulaties met regie-uren, bij Milo ongeveer 0,3 MF minder bedragen dan bij ISS.

Het D.C. beslist dan ook -gelet op (1) het feit dat de aanbiedingen van beide firma's quasi gelijk liggen, met een licht voordeel voor de firma Milo (rekening houdend met het regie-urenpakket) en (2) de grote organisatorische impact die een verandering van onderhoudsbedrijf met zich brengt en het feit dat hieruit

geen enkel duidelijk financieel voordeel kan gehaald worden en (3) de goede ervaring die men heeft met het huidige bedrijf- met unanimité de opdracht voor 'de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van het vuil linnen en afval' aan de firma Milo toe te vertrouwen.

Raming der uitgave : 138 MF/jaar. Dit is vergelijkbaar met het huidig prijsniveau".

1.7. Op 4 december 2000 "bevestigt" het directiecomité zijn beslissing van 23 oktober 2000. Zulks wordt als volgt genotuleerd :

"Het D.C. besliste op 23 oktober ll. de opdracht voor 'de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval' aan de firma Milo toe te vertrouwen. Op dit dossier werden, bij aanvraag om visum, een aantal bedenkingen geformuleerd door de Regeringscommissaris. Terecht werd opgemerkt dat het motief dat de firma die de laagste prijs aanbiedt (Milo) in tegenspraak was met het opgestelde verslag m.b.t. het nazicht der offertes. Dit opgestelde verslag betrof echter een eerste verslag; na hercalculatie bleek immers een kleine fout geslopen in de berekening van de regie-uren. De herberekening van de regie-uren resulteerde in een licht voordeel voor de firma Milo t.o.v. de aanbieding van ISS, zoals medegedeeld aan het D.C.. Het D.C. besliste dan ook, gelet op dit lichte financiële voordeel, de opdracht aan Milo toe te wijzen.

Bij de indiening van het visumdossier werd, ingevolge een materiële vergetelheid de gecorrigeerde berekening van de regie-uren niet in het bundel gevoegd, vanwaar de tegenspraak tussen de beslissing van het D.C. en het ingediende nazicht der offertes.

N.a.v. de bemerking van de Regeringscommissaris werden de juiste rekenbladen bij het betrokken verslag gevoegd. Aan de interne auditor werd verzocht dit verslag op zijn methodologie én zijn berekeningen te controleren. De interne auditor kon zijn goedkeuring aan het verslag verlenen en bevestigde dat de aanbieding van de firma Milo 40.765 BEF goedkoper was dan deze van de firma ISS. Zijn audit wordt ook aan het verslag toegevoegd.

Rekening houdend met deze gegevens bevestigt het D.C. zijn beslissing van 23 oktober 2000, nl. :

- de opdracht voor 'de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval' aan de firma Milo toe te vertrouwen".

1.8. Bij een ter post aangetekende brief van 18 december 2000 is van de voormelde toewijzingsbeslissing kennis gegeven aan de tussenkomende partij. De overeenkomst tussen de verwerende partij en de tussenkomende partij is aldus tot stand gekomen, hetgeen door geen der partijen wordt betwist;

2. Over de excepties.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie betoogt dat de vordering te laat is ingesteld; dat zij stelt dat de bestreden beslissing van 4 december 2000 een "louter bevestigende beslissing" is van de beslissing van 23 oktober 2000; dat aldus het beroep dat is ingesteld op 15 januari 2001 geacht

moet worden te zijn ingesteld tegen de bevestigende beslissing van 23 oktober 2000 en de termijn om tegen die beslissing annulatieberoep in te stellen verstreek op 22 december 2000;

Overwegende dat de beslissing van 4 december 2000 niet als een louter bevestigende beslissing van de beslissing van 23 oktober 2000 kan worden aangemerkt; dat immers uit de notulering van de beslissing van 4 december 2000 blijkt dat de regeringscommissaris bedenkingen had geformuleerd en “terecht opgemerkt heeft dat het motief dat de firma die laagste prijs aanbiedt (MILO) in tegenspraak was met het opgestelde verslag m.b.t. het nazicht der offertes”; dat de interne auditor verzocht werd het verslag op zijn methodologie en zijn berekeningen te controleren, dat die zijn goedkeuring aan het verslag kon verlenen en bevestigde dat de bieding van de tussenkomende partij 40.765 fr. goedkoper was dan die van de verzoekende partij; dat dit laatstgenoemde nazicht van 30 november 2000 dateert, dit is na de beslissing van 23 oktober 2000; dat de bestreden beslissing dienvolgens is genomen na een nieuw onderzoek en bijgevolg geen louter bevestigende beslissing is maar een beslissing die in wezen de beslissing van 23 oktober 2000 vervangt, zij het dat zij wat betreft haar draagwijdte deze ‘bevestigt’; dat het beroep van 15 januari 2001 is ingesteld binnen de termijn van zestig dagen, bepaald in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie aanvoert dat de Raad van State geen kennis kan nemen van het annulatieberoep, aangezien de bestreden beslissing niet uitgaat van een in artikel 14 en 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bedoelde administratieve overheid; dat zij nader betoogt dat zij niet als een dergelijke administratieve overheid kan worden aangemerkt aangezien zij geen voor derden bindende beslissingen kan nemen; dat zij dit laatste criterium als een noodzakelijke voorwaarde daartoe beschouwt en zulks afleidt uit de rechtspraak van het Hof van Cassatie zoals verwoord in arresten van 14 februari 1997 en 10 september 1999;

Overwegende dat de exceptie niet gegrond is; dat de verwerende partij immers vooreerst niet kan worden gevolgd in haar stelling dat zij geen beslissingen kan nemen die derden binden; dat zij alvast in rechte bevoegd is om diploma's uit te reiken die dwingende rechtsgevolgen hebben; dat voorts de

verwerende partij nergens betwist dat zij als de Universitaire Instelling Antwerpen -waarvan het Universitair Ziekenhuis Antwerpen deel uitmaakt- opgericht is bij wet van 7 april 1971 houdende oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen, academisch onderwijs als opdracht heeft en onder toezicht werkt van een regeringscommissaris; dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij in een derde exceptie argumenteert dat door bij dagvaarding van 14 maart 2001 de nietigverklaring te vorderen van de overeenkomst betreffende de in het geding zijnde opdracht, het volledige geschil bij de rechtbank van eerste aanleg is aangebracht en de bevoegdheid van de Raad van State heeft opgehouden te bestaan;

2.3.2. Overwegende dat te dezen de verzoekende partij van de Raad van State de nietigverklaring vordert van een toewijzingsbeslissing die voorafging aan het sluiten van de overeenkomst betreffende de in het geding zijnde opdracht; dat van de rechtbank van eerste aanleg niet de nietigverklaring van die beslissing wordt gevorderd, maar van de voormelde overeenkomst; dat aldus het voorwerp van de beide rechtsgedingen niet samenvalt; dat ongeacht de vordering voor de rechtbank van eerste aanleg de Raad van State bevoegd blijft om de voormelde toewijzingsbeslissing, een van de overeenkomst afsplitsbare eenzijdige beslissing van een administratieve overheid, te beoordelen en in voorkomend geval nietig te verklaren met toepassing van artikel 14 van de meervernoemde gecoördineerde wetten; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.4.1. Overwegende dat de verwerende partij in een vierde exceptie aan de verzoekende partij het belang ontzegt om het voorliggende annulatieberoep in te stellen, doordat de overeenkomst gesloten is, de verzoekende partij een derde is ten aanzien van deze overeenkomst, zij dienvolgens enkel rechtsherstel kan vragen bij equivalent overeenkomstig artikel 1382 van het burgerlijk wetboek en zij, omdat zij geen recht op toewijzing laat gelden, geen voordeel meer kan halen uit de vernietiging;

2.4.2. Overwegende dat in de exceptie ervan wordt uitgegaan dat elk rechtsherstel in natura onmogelijk zou zijn en evenmin nog zou worden nagestreefd door de verzoekende partij; dat de verzoekende partij echter tegenwerpt dat zij juist door de door haar ingestelde procedures rechtsherstel in natura nastreeft en zulks

zelfs nog mogelijk is gelet op de termijn van drie jaar gedurende welke de overeenkomst geldt; dat, mocht de rechtbank van eerste aanleg op de vordering van de verzoekende partij ingaan, bepaalde vormen van rechtsherstel in natura inderdaad mogelijk blijven, hetzij dat een deel van de opdracht nog voor de rest van de termijn aan de verzoekende partij zou worden toegewezen, hetzij dat dit zou gebeuren voor een nieuwe volledige termijn; dat overigens het enkele feit dat het natuurlijke doel van een beroep tot nietigverklaring van een beslissing om een overheidsopdracht aan een derde toe te wijzen, erin bestaande de weg vrij te helpen maken opdat de opdracht aan de verzoekende partij kan worden toegewezen, onbereikbaar zou zijn geworden, niet noodzakelijk tot gevolg moet hebben dat een verzoekende partij elk rechtstreeks belang bij een dergelijke vordering tot nietigverklaring verliest; dat het beroep immers strekt tot de vernietiging van een toewijzingsbeslissing, afsplitsbare bestuurshandeling, waardoor de verzoekende partij is voorbijgegaan; dat de verzoekende partij aan dat voorbijgaan een gekwalificeerd moreel belang ontleent dat gediend wordt en, spijts de overeenkomst en haar uitvoering, gediend blijft worden door een vernietiging van de toewijzing; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

3. Over de gegrondheid.

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies van openbare werken en van het gelijkheidsbeginsel; dat zij nader betoogt dat op geen enkele wijze uit de offerte van de tussenkomende partij kan worden afgeleid dat deze initieel beoogde om een gedeelte van de te verrichten diensten, namelijk de “eerste twee kamers na ontslag patiënt” onder het forfait te laten uitvoeren, dat er aldus geen enkele reden was voor de verwerende partij om met de tussenkomende partij in contact te treden, noch noodzakelijk was dat deze haar offerte zou preciseren of aanvullen, dat deze volledig in overeenstemming was met het bestek voor wat betreft de prijsopgave van sublot 15 van lot 1, dat het door de vraag van de verwerende partij opgenomen in het faxbericht van 17 oktober 2000 aan de tussenkomende partij toegestaan werd om een aanpassing aan te brengen aan haar offerte, meer bepaald dat de eerste twee kamers per dienst door de dagelijkse schoonmaakdienst werden uitgevoerd en bijgevolg niet dienden te worden meegeteld in de regie-uren, dat hierdoor aan de tussenkomende partij de mogelijkheid werd geboden om, wat het prijscriterium betreft, haar offerte met een bedrag van

1,6 miljoen frank op jaarbasis te verbeteren, dat, zonder rekening te houden met die aanpassing, de inschrijving van de verzoekende partij op jaarbasis ruim 1,6 miljoen frank voordeliger was, dat aldus, vooreerst, doordat de tussenkomende partij de mogelijkheid is geboden, onder het mom van preciseringen en toelichtingen, haar offerte op het wezenlijke onderdeel van de prijs substantieel te verbeteren, artikel 115, voorlaatste lid, van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 is geschonden, voorts, aangezien de vraag tot verbetering alleen aan de tussenkomende partij werd gericht, artikel 115, laatste lid, van dat besluit is geschonden, en ten slotte, dat daardoor telkens tevens het gelijkheidsbeginsel is geschonden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat het precies was omdat de tussenkomende partij een regeling had met de verwerende partij, dat een vraag tot uitlegging aan de tussenkomende partij is gericht en een herberekening is gebeurd, dat deze niets verandert aan de geboden prijs doch deze anders voorstelt en enkel op die wijze een objectieve vergelijking en een gelijke behandeling werd gewaarborgd; dat zij voorts betoogt dat het voormelde artikel 115, laatste lid, enkel van toepassing is op offertes die “gelijkwaardig” zijn; dat immers de in het geding zijnde offertes niet gelijk waren wat de prijs betreft, deze van de verzoekende partij ontegensprekelijk hoger was na verbetering in de zin van artikel 111, laatste lid, van het meervernoemde koninklijk besluit van 8 januari 1996 en dat zelfs bij gelijkwaardigheid de aanbestedende overheid niet de verplichting heeft maar de mogelijkheid, een vraag tot verbetering te richten aan de inschrijvers;

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij de hierboven door de verwerende partij gegeven argumentaties herneemt;

3.4.1. Overwegende dat artikel 115, voorlaatste en laatste lid, van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 luidt als volgt :

“De aanbestedende overheid treedt slechts in contact met de inschrijvers indien zij de inhoud van hun offerte moeten preciseren of aanvullen.

Wanneer verscheidene offertes die het voordeligst worden geacht, met inachtneming van alle factoren, als gelijkwaardig worden beschouwd, kan de aanbestedende overheid, voor de schifting van de inschrijvers, vragen dat zij een verbetering van hun offerte indienen”;

3.4.2. Overwegende dat te dezen uit de bestekbepalingen enkel kan worden afgeleid en er tussen partijen ook geen betwisting over bestaat, dat wat sublot 15 (“schoonmaak na ontslag patiënt”) betreft van lot 1 (“hospitaalblok”), geen forfaitaire prijs gold maar de in dat kader te verrichten diensten in regie dienden te worden verricht volgens de prijsopgave van lot 7 (“Werken in opdracht en regie uit te voeren”); dat dit alles in de aangehaalde beschrijving van sublot 15 van lot 1 wordt gelezen en overigens ook nog in andere bestekbepalingen waarin verwezen wordt naar regiewerk na ontslag patiënt, meer bepaald op de bladzijden 14, 17 en 59 van het bestek; dat de twee in huidig geding tegenover elkaar staande inschrijvers in de meetstaat dan ook geen bedrag invulden voor het voormelde sublot 15; dat de tussenkomende partij echter in tegenstelling tot de verzoekende partij in de voormelde “LIJST PERSONEELSLEDEN - URENPAKKET” bij dat sublot 15 dan weer wel voorzag in de bijzondere vermelding “5 personen van 7.00 tot 22.00”; dat zulks aanleiding bleek voor het aangehaalde telefaxbericht van 17 oktober 2000 vanwege de verwerende partij met vraag aan de tussenkomende partij of in de bieding rekening was gehouden “met de huidige regeling betreffende ‘kamers en bedden’”, meer bepaald dat de eerste twee kamers per dienst niet dienden te worden meegeteld in de regie-uren; dat vervolgens een herberekening is gebeurd, na het aangehaalde antwoord van de tussenkomende partij dat “inderdaad” voorzien was om die eerste twee kamers door de gewone schoonmaakdienst te laten uitvoeren en deze dus niet in regie te factureren;

Overwegende dat de voormelde handelwijze van de verwerende partij door haar als een toepassing wordt voorgesteld van artikel 111 van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996; dat die bepaling echter niet van toepassing is op offerte-aanvragen, maar op aanbestedingen; dat wel artikel 114 van het voormelde besluit te dezen van toepassing is; dat volgens die, op offerte-aanvragen betrekking hebbende bepaling, de aanbestedende overheid “de kennelijk materiële fouten en de rekenfouten” in de offertes verbetert en in geval van twijfel de inschrijver verzoekt zijn offerte nader toe te lichten; dat echter te dezen niet blijkt dat de offerte van de tussenkomende partij rekenfouten of kennelijk materiële fouten bevatte; dat zij in het forfaitair gedeelte van de opdracht, waarin het kwestieuze sublot 15 is ondergebracht terecht voor dat lot geen prijs invulde en aldus conform het bestek handelde; dat aldus het besluit moet zijn dat aan de tussenkomende partij niet diende te worden gevraagd naar een bijzondere invulling van dat bepaalde forfait in haar bieding noch met toepassing van artikel 114, noch van artikel 115, voorlaatste lid; dat de door de tussenkomende partij gegeven invulling immers geen

steun lijkt te vinden in het bestek, krachtens hetwelk elke schoonmaak na ontslag patiënt in lot 7 is begrepen; dat, indien de schoonmaak van de eerste twee kamers na ontslag patiënt in het forfait van lot 1, sublot 15, diende te zijn begrepen, zulks in het bestek had moeten zijn vermeld; dat de vraag van de opdrachtgevende overheid klaarblijkelijk was ingegeven door de gangbare praktijk van de lopende overeenkomst met de tussenkomen partij en niet door het bestek; dat echter “de huidige regeling” niet mocht worden betrokken in de voorliggende procedure van offerte-aanvraag; dat ingeval de verwerende partij zulks had willen doen, zij in het bestek had moeten bepalen dat hetgeen de afspraak met de tussenkomen partij in concreto inhield, niet behoorde tot hetgeen in regie diende te worden verricht en in het forfait diende te zijn begrepen; dat de voormelde verduidelijking toch is gevraagd en aldus alleen de tussenkomen partij de kans werd geboden om haar offerte te "verduidelijken"; dat het daardoor de verwerende partij mogelijk werd gemaakt ze te herberekenen en ze aldus uiteindelijk werd aangemerkt als de offerte met de "laagste" prijs en meteen ook als de "voordeligste" offerte omdat de prijs te dezen als enig onderscheidend criterium overbleef; dat aldus de opdrachtgevende overheid gehandeld heeft met schending van, eensdeels, artikel 115, voorlaatste lid, van het meervermelde koninklijk besluit van 8 januari 1996, en, anderdeels, van het principe van de gelijke behandeling van de inschrijvers; dat het eerste middel in zoverre gegrond is en die schending op zichzelf reeds tot de gevraagde nietigverklaring moet leiden;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 4 december 2000 van het Directiecomité van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen van de Universitaire Instelling Antwerpen waarbij de beslissing van 23 oktober 2000 wordt bevestigd om de opdracht voor "de dagelijkse schoonmaak en het verzamelen van vuil linnen en afval" aan de BVBA MILO SCHOONMAAK toe te vertrouwen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 2002, door :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.